

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ GILLETTE

ΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΤΗΣ GILLETTE

Όχι από αυτό που κουβαλούν

Άκουσες ποτέ για κάποιον θεό; Είναι σαν κι αυτόν, μόνο που πουλάει ξυραφάκια. Φυσικά, αυτό είναι αστείο. Ο Άντρας της Gillette δεν γεννιέται άγιος. Γεννιέται μέσα σε έναν μεγάλο οργανισμό. Από αυτόν μαθαίνει πειθαρχία, μέθοδο, σεβασμό για τον καταναλωτή, προσοχή στη λεπτομέρεια, και την ικανότητα να παρατηρεί τον κόσμο και να καταλαβαίνει τις αλλαγές του. Απορροφά αυτά τα μαθήματα από τη Μητέρα Gillette του και τα μετατρέπει σε κάτι προσωπικό, ελεύθερο και βαθιά ανθρώπινο. Λέει ιστορίες χωρίς να κομπάζει. Ακούει χωρίς να διακόπτει. Χτίζει χωρίς να κυριαρχεί. Συνδέει όσα οι άλλοι βλέπουν χωριστά. Προσφέρει χάρτες, όχι προορισμούς. Γι' αυτό δεν τον αναγνωρίζεις από το λογότυπο που κουβαλά. Τον αναγνωρίζεις από τον τρόπο που βλέπει τον κόσμο. Και όταν τον συναντήσεις, σπάνια τον ξεχνάς. Σαν άρωμα που φοράς κάθε μέρα. Σαν λεπίδα που την αναγνωρίζεις από το πρώτο κτύπημα. Σαν ιστορία που συνεχίζει να ζει μέσα σου. Η Γυναίκα της Gillette δεν βγήκε από το ίδιο σχολείο. Δεν μοιράζεται τα ίδια χαρακτηριστικά με τον άντρα. Είναι πιο ικανή. Γιατί ζει μέσα από τρεις νοημοσύνες, όχι μία μόνο. Την ορθολογική και λογική. Τη συναισθηματική και τρυφερή. Τη διαισθητική. Τρεις. Τέλειος αριθμός.

Και να σκεφτεί κανείς ότι, όταν μας φέρνει στον κόσμο, μεταδίδει ένα μέρος εκείνου του παράγοντα X που μας επιτρέπει να της μοιάζουμε λίγο περισσότερο. Συχνά όμως ο παράγοντας Y δεν καταφέρνει να βρει τη σωστή αρμονία με τους άλλους παράγοντες. Και ό,τι γεννιέται καθαρό χάνει ένταση. Η Γυναίκα της Gillette ξέρει τη δύναμη χωρίς να χρειάζεται να την επιδεικνύει. Ξέρει την ευθραυστότητα χωρίς να ντρέπεται γι' αυτήν. Μπορεί να διαβάσει

αυτό που λέγεται. Και αυτό που μένει ανείπωτο. Προσέχει λεπτομέρειες που ξεφεύγουν από τους άλλους. Συνδέει ανθρώπους πριν συνδέσει ιδέες. Χτίζει γέφυρες ενώ οι άλλοι μαλώνουν για το πού θα βάλουν τα σύνορα. Γι' αυτό δεν την αναγνωρίζεις από τη θέση που κατέχει. Την αναγνωρίζεις από το ίχνος που αφήνει πίσω της. Ήσυχο. Βαθύ. Ανθεκτικό στον χρόνο. Σαν τις καλύτερες ιστορίες. Και ίσως επειδή κάθε καθρέφτης αντανακλά τον πατέρα μέσα σε κάθε γυναίκα. Εκείνος προσφέρει χάρτες. Εκείνη αφήνει ίχνη. Κανένας από τους δύο δεν αναγνωρίζεται από αυτό που κουβαλά. Και οι δύο αναγνωρίζονται από αυτό που μένει στο δωμάτιο αφού έχουν φύγει. Με μία λέξη:

GILLETTENARRATIVE Ferdinando

Ferdinando Frega. All Rights Reserved. Officially registered and protected under United States Copyright Law.